

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1440/2020
10.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Грујичић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранко Петровић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења садржаних у пресуди Апелационог суда у Новом Саду Гж 1030/19 од 28.03.2019. године, у седници већа одржаној 11.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења садржаних у пресуди Апелационог суда у Новом Саду Гж 1030/19 од 28.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1613/17 од 31.05.2018. године одбијен је тужбени захтев за утврђење сувласничког удела на кат. парц. бр. .. уписаној у лист непокретности бр. .. КО ... (став 1. изреке) и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка (став 2. изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1030/19 од 28.03.2019. године жалба тужиоца је делимично усвојена, делимично одбијена, а жалба туженог одбијена, па је првостепена пресуда у првом ставу изреке укинута и тужба у том делу одбачена, а у другом ставу изреке потврђена (став 1. изреке); одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка (став 2. изреке).

Против решења садржаних у другостепеној пресуди којим је одбачена тужба и одлучено о накнади трошкова поступка тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5. у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. ставом 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Ревидирано решење којим је тужба одбачена садржано у другостепеној пресуди представља решење другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У овој парници тужба ради утврђења права сусвојине поднета је 20.03.2013. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 501.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена и против решења о трошковима првостепеног и жалбеног поступка садржаног у другостепеној пресуди. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни касациони суд установио да ни ревизија изјављена против трошкова поступка није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као изреци.

Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић